

อาละดินกับตะเกียงวิเศษ

อาละดินอาศัยอยู่กับแม่ในเมืองที่แห้งแล้งเป็นทะเลทรายมองไปทางไหนก็มีแต่ความแห้งแล้ง ประชาชนส่วนมากตกอยู่ในภาวะยากจน รวมทั้งครอบครัวของอาละดินด้วย เนื่องด้วยความจนนี่เองทำให้ อาละดินต้องมีอาชีพหลักเล็กขโมยน้อย แต่เขาจะเลือกที่จะขโมยเฉพาะคนที่มั่งมีที่งกและเห็นแก่ตัวอย่างร้าย กาจเท่านั้น โดยที่แม่ของเขาไม่เคยรู้มาก่อน เพราะถ้านางรู้ นางก็จะห้ามเขาเด็ดขาด

อาละดินมีเพื่อนสนิทเป็นเจ้าของโรงน้ำดื่มที่มักจะช่วยเขาหยิบฉวยสิ่งของต่างๆ มันมักจะเกาะไหล่เขาไป ไหนมาไหนอยู่เสมอ

อยู่มาวันหนึ่ง ท่ามกลางเปลวแดดที่ร้อนระอุ มีชายวัยกลางคนร่างสูง หน้าตาดูน่ากลัวพิกล เดินอยู่ที่ตลาดกลางเมือง ซึ่งอะลาตินกำลังจ้องจะฉกสร้อยจากเศรษฐีซึ่งกคนหนึ่งอยู่พอดี ชายคนนั้นยื่น จ้องอาละดินที่เตรียมปฏิบัติการอยู่มุมหนึ่งของตลาด และทันทีที่อาละดินเข้าประชิดตัวเศรษฐี ชายแปลก หน้าคนนั้นก็เข้าประชิดตัวเศรษฐีคนนั้นเช่นเดียวกันและฉกสร้อยเส้นนั้นตัดหน้าอาละดินไป ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าอะลาตินโกรธเพียงแค่นั้น เขาวิ่งตามชายคนนั้นไปทันทีหน้าผาแห่งหนึ่ง และความโกรธของเขาก็ยิ่งทวีเมื่อเห็นคางว่าชายคนนั้นโยนสร้อยเส้นนั้นทิ้งลงหน้าผาไป อะลาตินกล่าวโทษชายแปลกหน้าทันทีที่ เข้าถึงตัวของชายคนนั้น ว่าสร้อยเส้นนั้นเป็นเหมือนการต่อชีวิตให้กับเขาและแม่ของอะลาติน แต่ชายแปลก หน้าคนนั้นกลับไม่ได้แสดงท่าทีเศร้าเสียใจแต่อย่างใดเขากลับเสนอว่าจะพาอาละดินไปหาสมบัติที่มี มากมายกว่านั้นเป็นร้อยเท่า หลังจากนั้นจึงบอกชื่อของตนว่าชื่อยัฟฟาแล้วจะพาอาละดินไปหาสมบัติที่ถ้า แห่งหนึ่ง ด้วยความอยากรู้อาละดินจึงตัดสินใจที่จะตามชายแปลกหน้าที่ชื่อยัฟฟาไป

เมื่อถึงถ้ำแห่งหนึ่ง พวกเขาเข้ามาถึงโพรงซึ่งทั้งลึกและมีด ยัฟฟาบอกให้อาละดิน ลงไปในโพรงแห่ง นั้นส่วนตัวเขาจะอยู่ปากโพรง อาละดินจึงไปพร้อมกับลิงของเขา และเขาก็ต้องตกตะลึงเบิกตากว้างเพราะ เบื้องหน้าของเขาขณะนี้เต็มไปด้วยสมบัติละลานตาไปหมด ยัฟฟา ตะโกนมาจากปากโพรงว่า ที่แห่งนั้น เห็นตะเกียงหรือไม่ เป็นตะเกียงเก่าๆ ถ้าหากพบให้นำกลับมาคืนมาให้กับยัฟฟา อาละดินตามหาตะเกียงอยู่ คุ่วหนึ่งเมื่อพบ ก็หยิบตะเกียงนั้นติดมือไปพร้อมสมบัติจำนวนหนึ่งที่เขาคิดว่าสามารถขายมันเพื่อเอาเงิน มาเลี้ยงดูแม่และเขาได้สบายไปตลอดชีวิต เมื่ออาละดินปีนป่ายกลับมาถึงปากโพรงยัฟฟาก็ขอตะเกียง จากอะลาตินด้วยความร้อนอน เมื่ออาละดินเห็นเช่นนั้นจึงตัดสินใจไม่ส่งตะเกียงให้กับยัฟฟา ทำให้อาละดิน โกรธมากจึงจัดการปิดปากโพรงนั้นทำให้อะลาตินตกลงมาด้านล่างอีกครั้ง อาละดินนั่งหมดอาลัยตาย อยากรและคิดว่าตัวเองต้องตายอย่างแน่นอน แต่แล้วเขาก็นึกถึงตะเกียงขึ้นมาได้ จึงหยิบมันขึ้นมาดูให้ สะอาดเพื่อพอที่จะจุดไฟขับไล่ความมืด ทันใดนั้นเองยักษ์ร่างใหญ่ก็ปรากฏขึ้นตรงหน้า พร้อมกับบอกว่า

อาละดิน เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ที่ช่วยเหลือยักษ์ให้หนีออกจากตะเกียง ถ้าหากต้องการสิ่งใดสามารถขอพรกับเจ้ายักษ์ได้ อาละดินจึงขอพรว่าให้ออกจากถ้ำแห่งนี้ เมื่ออาละดินกลับถึงบ้านของเขาก็เล่าเรื่องทุกอย่างให้แม่ของเขาฟัง แล้วจึงจัดการถอดตะเกียงเพื่อขอพรต่อมาจากเจ้ายักษ์ให้ตนนั้นมีเงินทองมากมายเพื่อให้อาละดินและแม่ไม่ลำบากอีกต่อไป

ต่อมาสุลต่านแห่งเมืองหลวงให้ทหารออกมาป่าวประกาศว่าถึงเวลาที่เจ้าหญิงจัสมินซึ่งเป็นพระธิดาองค์เดียวของพระองค์จะต้องเลือกคู่ครองแล้ว จึงขอเชิญเชิญเจ้าชายเมืองต่างๆมาร่วมพิธีให้เจ้าหญิงจัสมินเลือก ทันทีที่อาละดินได้ยินดังนั้นก็เข้าร่วมพิธีเลือกคู่ครองนั้นด้วย และเมื่ออะลาตินได้สบพิกตร์อันเลอโฉมของเจ้าหญิงจัสมินก็เกิดอาการตกหลุมรักทันที รวมถึงเจ้าหญิงจัสมิน ก็ดูจะมีใจให้กับอาละดินเช่นเดียวกัน เมื่อถึงเวลาที่จะต้องเลือกคู่ครองเจ้าหญิงก็ทรงเลือกอาละดิน แต่สุลต่านเกิดความไม่พอใจอย่างมากที่ธิดาองค์เดียวของพระองค์เลือกชายหนุ่มท่าทางยากจน สุลต่านจึงยื่นข้อเสนอให้กับอาละดินว่า จะต้องสร้างปราสาทที่ทำด้วยทองทั้งหลังตนถึงจะยอมให้เจ้าหญิงจัสมินแต่งงานกับอาละดิน

แล้วมีหรือดินจะทำไม่ได้ เพราะเขาแค่ถูกตะเกียงเรียกหาเจ้ายักษ์ออกมาแจ้งความต้องการทุกอย่างก็เรียบร้อย เขายังแถมทำยให้องค์สุลต่านด้วยการให้ยักษ์เสกแก้วแหวนเงินทองจำนวนมากให้องค์สุลต่านอีกด้วย องค์สุลต่านเห็นเช่นนั้นเกิดความชื่นชมในลูกเขยคนนี้อย่างออกหน้าออกตา และงานแต่งงานระหว่างอาละดินและเจ้าหญิงจัสมินถูกจัดขึ้นอย่างใหญ่โตมโหฬาร

หลังจากแต่งงานแล้วทั้งสองก็อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข จนกระทั่งวันหนึ่งอาละดินออกไปล่าสัตว์กับบรรดาขุนนาง ปล่อยให้เจ้าหญิงจัสมินหยุดเพียงคนเดียวกับนางสนม ก็มีชายแก่คนหนึ่ง หากตะเกียงสวยๆแปลกๆมาร้องอยู่ตรงหน้าต่างของห้องจัสมิน เมื่อจัสมินได้เห็นตะเกียงใหม่ ๆ สวย ๆ ของชายคนนั้นที่หาบมาขาย ก็เกิดความอยากได้ตนจึงนำเอาตะเกียงของสวามีที่เก็บอยู่ในตู้เก่าคร่ำคร่า มาแลกกับตะเกียงดวงใหม่ของตาแก่คนนั้น ซึ่งความจริงแล้วตาแก่คนนั้นก็คือยักษ์ที่ปลอมตัวมา เมื่อตนได้ตะเกียงไปก็เกิดความดีใจหัวเราะรำพร่อมถอดตะเกียงเรียกยักษ์ออกมาแล้วขอพร ให้ ย้ายปราสาทของเจ้าหญิงจัสมินมายังที่ดินของยักษ์ ซึ่งความจริงแล้วยักษ์ก็หลงรักเจ้าหญิงจัสมินและอยากจะเป็นคู่ครองกับเธอ เมื่อดินกลับมาจากการล่าสัตว์ ก็โกรธมาก และให้คำมั่นสัญญากับสุลต่านว่าจะนำเจ้าหญิงจัสมินกลับมาให้ได้

บังเอิญว่าในตอนที่ยักษ์พาตะโกนขายตะเกียงนั้น เจ้าลิงจ๋อเห็นเหตุการณ์มาโดยตลอดจึงเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้กับอะลาตินฟัง เมื่ออาละดินได้ยินเช่นนั้น ก็รีบตัดสินใจไปตามหาปราสาททอง เพื่อแย่งชิงสิ่งที่เป็นของเขาทั้งหมดกลับคืนมา ทันทีที่อาละดินตามหาปราสาทเจอก็พบกับเจ้าหญิงจัสมินยืนเศร้าอยู่ที่ระเบียง ตนจึงยื่นถุงใบเล็กให้กับเจ้าหญิงจัสมินแล้วบอกว่า ให้ใส่ยานอนหลับนี้ผสมลงในเหล้าให้กับยักษ์

ดีมี อาละดิน อาศัยช่วงเวลาที่ยัฟฟาหลับอยู่ตนก็ไปตามหาตะเกียงตามสถานที่ต่างๆ ทุกซอกทุกมุมก็หาไม่เจอ จนเจ้าหญิงจัสมินบอกว่าตนนั้นเห็นตะเกียงถูกเก็บอยู่ในเสื้อคลุมของยัฟฟา อาละดินหยิบอย่างระมัดระวัง และจัดการดูตะเกียงเรียกเจ้ายักษ์ออกมา พร้อมออกคำสั่งให้จัดการยัฟฟาและนำปราสาทยกกลับไปไว้ที่เดิม

เพียงพริบตาเดียวทุกอย่างก็กลับคืนสู่สภาพเดิม สุดตื้นทรงดีพระทัยมากและจากนั้นเป็นต้นมา อาละดินและเจ้าหญิงจัสมิน ก็ครองรักกันอย่างมีความสุขโดยไม่มีผู้ใดมารบกวนอีกเลย

นิทานเรื่องอาละดินกับตะเกียงวิเศษได้จบลงไปแล้ว ข้อคิดที่ได้ในวันนี้คือผู้กล้าในสนามชีวิตมักเป็นผู้ประสบความสำเร็จเสมอ

